Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 91 (841) ♦ Середа, 18 травня 1994 року ♦ Ціна договірна

НА СЕСІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Ранкове пленарне засідання 17 травня розпочалося з повідомлення головуючого — Олександра Мороза про те, що Секретаріат першої сесії Верховної Ради України зареєстрував депутатські групи «Центр» і «Єдність» та фракції «Комуністи України за соціальну справедливість і народовладдя» і «Народний рух України».

Після цього сесія приступила до розгляду питання про обрання Голови Верховної Ради України. Кандидатами на цю посаду були висунуті народні депутати: Павловський Михайло Антонович, Дурдинець Василь Васильович, Мороз Олександр Олександрович, Яворівський Володимир Олександрович, Чорновіл В'ячеслав Максимович, Карпов Олександр Миколайович, Тима Юрій Казимирович, Масол Віталій Андрійович, Ващук Катерина Тимофіївна.

Було вирішено в алфавітному порядку заслухати виступи кандидатів на Голову Верховної Ради і їхні відповіді на запитання, а після цього проводити обговорення всіх кандидатур.

Виступивши першою, Катерина Ващук подякувала депутатам за виявлену довіру і зняла свою кандидатуру. Потім слово було надано Василю Дурдинцю, який, виступаючи, виклав свою програму як кандидата на посаду Голови парламенту і відповів на численні запитання депутатів.

Новообрана ВР у дзеркалі громадської думки

17 травня соціологічний центр «Демократичні ініціативи» оприлюднив результати перших досліджень, з яких видно, як оцінюють мешканці столиці новообраний парламент, чи довіряють йому, чи чекають радикальної зміни політичного курсу.

Аналіз результатів показує, що переважна частина киян або зовсім не цікавиться, кого обрано до ВР (29 %), або не знає розкладу політичних сил у новообраній ВР (36 %). Це явище природне і цілком пояснюється коротким терміном роботи новообраних депутатів.

Основні ж надії кияни, як і рік тому, покладають на всі гілки влади разом, на новообраного Президента України та новий уряд. Від парламенту кияни в першу чергу чекають повної зміни в економічній політиці, повної або часткової зміни соціальної і деяких коректив зовнішньої політики. Цікаво, що 37 % опитаних прагне рішучого прискорення ринкових реформ, приватизації промисловості та сільського господарства, а 28 % — навпаки, хочуть реставрації соціалістичних форм господарювання. Ще 28 % вважають, що потрібні поступові обережні ринкові перетворення з урахуванням обставин і можливостей.

Водночас громадська думка є дуже суперечливою. Виступаючи за ринкові реформи, 50 % киян вимагають від новообраної ВР значного посилення соціального захисту усіх громадян, збільшення оплати праці, пенсій та стипендій. Орієнтуючись на реформи, мешканці столиці водночас зберігають сподівання на державу, яка має всіх захистити, не рахуючись ані з можливостями, ані з принципами ринкових відносин.

Продиктовано в номер

Терпець урвався

На завтра призначено черговий раунд переговорів між РАО "Газпром" і керівниками «Укргазу». Запевнення української сторони, буцімто ще до початку літа вона цілком розрахується з боргами за російський газ, схоже, виявилися перебільшенням. І насамперед тому, що споживачі природного газу нехтують настанови уряду щодо суворого дотримання попередньої оплати, накручуючи внутрішній борг до позначки 15 трильйонів карбованців. Зрештою, «Укргаз» згідно з урядовою постановою від 31 березня скористався правом припинити подачу газу на тисячі підприємств. Терпець урвався.

ЄС вирішило підписати з нами угоду

Президенти Росії та України зможуть взяти участь у засіданні Європейської ради на найвищому рівні, яке відбудеться 24—25 червня на грецькому острові Корфу. Про це заявив міністр закордонних справ Греції Т. Пангалос, який головував на засіданні ради міністрів закордонних справ ЄС, що відбулася у Брюсселі.

Як повідомляє лондонська «Дейлі експрес», майже весь минулий понеділок міністри обговорювали відносини з Росією і Україною. Вони схвалили угоду про партнерство і співробітництво ЄС і України, проте не змогли врегулювати проблеми, які блокують подібну домовленість з Росією. Це рішення, на думку газети, є важливим визнанням діяльності Президента Л. Кравчука і завуальованою критикою РФ, яка постійно висувала умови своєї угоди із Заходом.

Ухвалено рішення, що сама угода з Україною буде підписана на острові Корфу. Хоча її підписання не обумовлене приєднанням Києва до ДНЯЗ, однак, вважають західні оглядачі, ця проблема постане на етапі ратифікації угоди Європарламентом та парламентами країн ЄС.

Зареєстровано двох кандидатів у Президенти

На засіданні Центрвиборчкому з виборів Президента України 17 травня зареєстровано кандидатами у Президенти Л.Кравчука та І.Плюща. Інші кандидатури будуть розглянуті на наступних засіданнях.

Півстоліття за плечима

Днями в МЗС України відбулося перше засідання Національного організаційного комітету України з відзначення 50-річчя від дня заснування ООН, в якому взяли участь представники міністерств, відомств, громадських організацій нашої держави, а також представник ООН в Україні.

На засіданні з промовою виступив голова Національного оргкомітету, міністр закордонних справ України А.Зленко, який, зокрема, підкреслив нову роль ООН в системі сучасних міжнародних відносин в постконфронтаційний період, зупинився на проблемах, поставлених перед цією організацією напередодні ювілею. Під час засідання було також відзначено активну участь України в діяльності Організації, внесок держави у справу підтримання миру і встановлення взаєморозуміння народів.

МФК уповноважена заявити

Керівник проекту малої приватизації в Україні Роберт Форсмен звернувся з листом до уряду, в якому повідомляє, що в березні-квітні цього року в деяких газетах Дніпропетровська та Луганська було вміщено рекламу, яка пропонувала програму соціального захисту населення, що її нібито здійснює Міжнародна фінансова корпорація через зосередження заощаджень населення під процент.

Тому Міжнародна фінансова корпорація змушена заявити, що не має до цієї програми жодного відношення. Її ім'я помилково або навмисно використано організацією, яка навіть не вказала телефонів. Відтак МФК вкрай занепокоєна тим, що значна кількість людей може бути введена в оману фірмою, що незаконно використовує ім'я знаної в усьому світі міжнародної фінансової установи.

Передплата-94

Як ми вже повідомляли, на час передплатної кампанії (до 1 червня) редакція підготувала для своїх читачів сюрприз. Хто передплатить «ГУ» на II півріччя автоматично стає учасником розиграшу лотереї. Для цього треба лише надіслати до редакції до 15 червня ц.р. копію квитанції про передплату «ГУ» з позначкою на конверті «Лотерея ГУ-94» й чітко написаними зворотньою адресою, прізвищем, ім'ям, по батькові.

Що розігруватиметься?

Трикамерний холодильник «Норд»;
Два грошові призи по 5 млн крб.;
Чотири грошові призи по 3 млн крб.;
Універсальний деревообробний верстат вартістю 23 млн крб.;
Радіоприймачі 9-діапазонні «ОДН»;
Компресори для побутових холодильників;
Комплекти алюмінієвого посуду;
Фляги на молочні продукти.

А також товари, запропоновані нашими новими спонсорами:

Водяні насоси «Ворскла»,

електроточила «Темп» полтавського заводу «Електромотор» (директор — Сергій Кожем'яка) та товари для спорту, риболовства, туризму полтавської фірми «Спортек» (директор Василь Кібільник).

ДРУЗІ!

Стежте за газетою. Щономера у нас збільшуватиметься асортимент товарів для розиграшу лотереї. А щоб стати учасником розиграшу — треба просто передплатити нашу газету. Нагадуємо, передплатна ціна на 6 місяців — 108 тис. крб. Індекс українського видання 60955, російського — 60997. Останній день передплати на II півріччя — 31 травня.

18 травня — день скорботи і пам'яті

Сьогодні в Республіці Крим і в усій Україні день скорботи і пам'яті, День національного трауру. Саме цього дня 50 років тому за кілька годин були силоміць вигнані з осель, а далі депортовані до Узбекистану, Сибіру та в інші регіони СРСР кримські татари. Така сама доля спіткала у серпні 1941 року німців, котрі мешкали на півострові, а в липні 1944-го — вірменів, болгар, греків.

Учора, 17 травня, до Криму для участі у траурних заходах прибуло багато делегацій з близького і далекого зарубіжжя, в тому числі з Туреччини.

У першій половині дня вони побували в мікрорайонах компактного проживання кримськотатарського та інших депортованих народів. У сімферопольському парку імені Тараса Шевченка було закладено пам'ятник жертвам депортації. А в Кримському українському музично-драматичному театрі відбувся вечір-реквієм, присвячений скорботній даті. Сьогодні на залізничних вокзалах Сімферополя, Бахчисарая, Джанкоя, інших міст півострова, звідки було насильно вивезено депортовані народи, відкриють меморіальні дошки. Відбудеться зустріч делегацій і гостей з офіційними особами та громадськістю Республіки Крим. О 14 годині на площі імені Леніна розпочнеться Всекримський траурний мітинг, що його організує Меджліс кримськотатарського народу. По його закінченні в Кримському українському музично-драматичному театрі відбудеться траурне засідання Верховної Ради, уряду і громадськості Республіки Крим. На 20 годину заплановано прийом у президента Республіки Крим Ю. Мешкова, на який запрошені представники депортованих народів, делегації, прибулі на День національного трауру.

П'ять звітують за 75

В Одесі розпочався кінофестиваль, присвячений 75-річчю місцевої кіностудії. І хоча за всю історію одеські кіномитці створили немало стрічок, що залишили помітний слід в кінематографі та полюбилися глядачам, «ювілейний звіт» тримають кінофільми лише п'яти останніх років. Очікують, що краща стрічка нинішнього фестивалю увійде до конкурсної програми традиційного міжнародного кінофестивалю «Золотий Дюк», який відбуватиметься нині в рамках відзначення 200-річчя Одеси.

Сьогодні — Міжнародний день музеїв

Духовний термометр життя суспільства

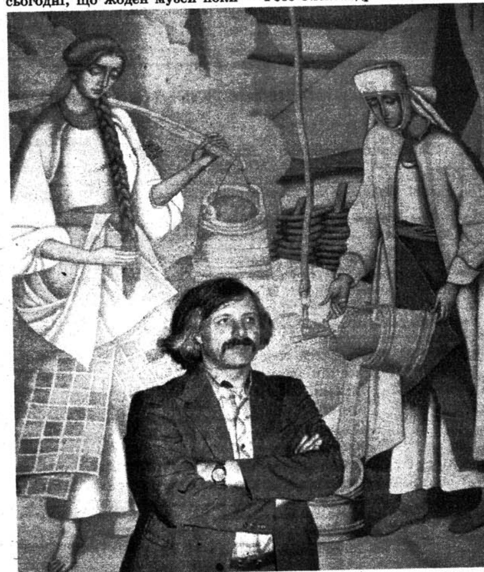
Це свято, здавалося б, для вузького кола громадян — музейних працівників. Але, сказала начальник відділу музеїв Міністерства культури України Адріана В'ялець, музеї — як термометр духовного життя суспільства, що здатний вимірювати всі нюанси його громадянської температури. Так, дуже складно живеться нині всім. І музеї враз відчувають це на собі — хоч плата за квитки суто символічна, але відвідуваність упала. Недавній бездумний розподіл духовних скарбниць на комунальну та загальнодержавну власність — ще один взірець борсання наших державних мужів у дуже незначних параметрах. От і доводиться самовідданим працівникам музеїв — і в комунальних у тому числі, повторювати як заклинання: музейні фонди неподільні, вони не роздержавлюються і не приватизуються. Це — загальнонародна власність.

І то вже подарунок долі на сьогодні, що жоден музей поки що не закрито. Навіть з'являються нові. На ентузіазмі працівників, на любові численних прихильників історії, культури нашого народу. В Києві створюють Музей гетьманства, в Одесі відроджують музей «Степова Україна»... Активізувалася й виставкова діяльність. Музейні скарби України з величезним пієтетом сприймають за кордоном, що, звісно, працює на міжнародний авторитет нашої держави.

Відомий український художник лауреат Шевченківської премії Олександр Івахненко, якого ви бачите на знімку, теж належить до тієї когорти людей, котрі працюють на майбутнє України. Вже четвертий рік він займається монументальним розписом музею Шевченка в Каневі, на стінах якого розгортає сюжети, навдивовиж співзвучні духовному багатоголоссю Шевченкової музи.

Людмила БАРАНЕВИЧ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Виступ Президента України Л.М.КРАВЧУКА

на вечорі-реквіємі 14 травня 1994 року

Дорогі співвітчизники!

З-поміж численних пам'ятних дат ми сьогодні відзначаємо одну з найсумніших і найтрагічніших — п'ятдесятиріччя депортації кримських татар, болгар, вірмен, греків, людей інших національностей із Криму.

Серед особливо важких злочинів сталінського режиму, поряд з тотальними репресіями та небаченими широкомасштабними штучними голодоморами, це одна з найстрахітливіших акцій. Гігантська сталінська «центрифуга» розсівала на безмежних просторах імперії не лише окремих невинних людей, а й цілі народи.

«Генеральною репетицією» депортацій воєнних літ стало виселення в 30—40-х роках мільйонів українських селян у далекі краї, де вони за колючим дротом ставали колективними господарями єдиного колективного господарства з промовистою назвою «ГУЛАГ», на вічній мерзлоті обробляючи неміряний лан від Кольського півострова до Чукотки. Таким чином діставали народи змити з себе тавро «куркулів» і «підкуркульників» чи «класового ворога».

На початку Великої Вітчизняної війни каїнова печать «зрадників Батьківщини», або «гітлерівських пособників», упала на інші народи, яких за лічені години вимітали розгніваних і голодних з рідних домівок, не дозволяючи брати нічого з собою, і закидали за тридев'ять земель, найчастіше в необжиті місця.

Згадаймо, що ще в серпні 1941 року Президія Верховної Ради СРСР своїм указом санкціонувала виселення з Поволжя громадян німецької національності. Осідали вони на спецпоселеннях у Казахській, Киргизькій, Таджицькій, Туркменській, Узбецькій РСР, а також у деяких автономних республіках і областях Російської Федерації.

Всього понад 900 тисяч переселенців. Крім поволзьких німців депортували й понад 400 тисяч їхніх одноплемінників із України, зокрема 50 тисяч — з Криму.

Указом від 7 вересня 1941 року територія Республіки німців Поволжя відійшла до Саратовської та Сталінградської областей.

Упродовж 1943—1944 років караючий меч падав на голови інших народів-страдників: карачаївців, калмиків, чеченців, інгушів, балкарців, коли ліквідовувалися чи перейменовувалися їхні автономні державні утворення, а, їх самих робили «новоселами» навічно, а за виїзд із місць поселення без особливого дозволу органів МВС СРСР карали каторжними роботами терміном 20 років.

11 травня 1944 року вийшла постанова Державного Комітету Оборони про виселення до Узбекистану кримських татар, оскільки ті, мовляв, співпрацювали з гітлерівцями, і начебто саме татарські націоналісти несуть відповідальність за знищення мирних жителів півострова.

Всі кримські татари оголошувалися «ворогами народу», дарма що багато синів цього мужнього народу героїчно захищали рідну землю від першого до останнього дня війни. Досить згадати бодай славетного аса двічі Героя Радянського Союзу Аметхана Султана.

За планом розселення передбачалося розмістити депортованих у 55 районах Андижанської, Бухарської, Кашкадар'їнської, Наманганської, Самаркандської, Ташкентської та Ферганської областей.

18 травня 1944 року розпочалася нелюдська акція: протягом доби озброєні конвоїри повиганяли з рідних домівок немічних дідів і бабусь, жінок і дітей і заштовхали в печально відомі вагони-«телятники». Лише всесильному відомству з Луб'янки відомо, скільки невинних жертв не доїхали до пунктів призначення і вмерли від страшної наруги в дорозі.

В Узбекистані було розселено понад 35 тис.275 сімей кримських татар, або 151,6 тисячі осіб. Новою ж постановою Державного Комітету Оборони від 21 травня 1944 року їх остаточно вимели з Криму і закинули ще 31,4 тисячі в Марійську АРСР, Горьковську, Івановську, Молотовську, Свердловську, Ярославську області.

Кількома червневими постановами ДКО депортовано десятки тисяч болгар, вірмен, греків та інших національностей. Всього у травні-червні того року з Криму виселено 225 тисяч чоловік.

Схилимо свої голови перед мужніми людьми, які зберегли себе як народ.

Пошануймо ж пам'ять невинних жертв хвилиною мовчання.

Мабуть, і славетний Данте не зміг би відтворити всі кола страхітливого пекла, через які змушені були пройти депортовані. Не одне десятиріччя довелося долати їм підступні акти хрущовської «відлиги», брежневського «застою», поки з них зняли огульні звинувачення у «зраді Батьківщини», згодом дозволили селитися на всій території СРСР, а отже і в Криму.

Проте останній дозвіл носив більше символічний характер, оскільки численні постанови, рішення, угоди різних високих інстанцій про їхнє повернення й облаштування виявилися малоефективними.

Із проголошенням незалежності України почалася принципово нова доба в національних стосунках, зокрема і в відновленні прав депортованих осіб.

Протягом 1991—1992 рр. прийнято низку нормативних актів, які утворили державну систему роботи з організації добровільного повернення й облаштування депортованих в Україні. Зокрема сформовані відповідні управлінські та будівельні структури, виділяються значні кошти з державного бюджету.

Приміром, асигнування на зазначені цілі в 1992 році складали 9816,8 млн.крб., у 1993 році — 23802 млн.крб. із відповідною індексацією при зростанні цін. На 1994 рік передбачено лише для Криму 664 млрд.крб.

Постановою Кабінету Міністрів України №42 від 23 січня 1992 року «Про деякі питання, пов'язані з поверненням кримських татар у Кримську АРСР» передбачено створення Республіканської комісії у справах депортованих народів Криму, на яку покладено функції координації роботи державних органів у відповідній сфері діяльності.

На сьогодні в Україну повернулися понад 250 тисяч кримських татар, багато болгар, вірмен, греків і німців.

Зрозуміло, що є й складнощі.

На жаль, досі залишається невизначеним на законодавчому рівні статус кримськотатарського народу й національних меншин, депортованих із України, а управлінські рішення, пов'язані з їх поверненням, приймаються переважно на нормативно-правовій основі колишнього Союзу РСР.

Ці проблеми потрібно вирішити ближчим часом.

Прикро, проте Україна практично залишилася сам-на-сам із проблемою депортованих, бо досі жодна з новоутворених держав, правонаступниць СРСР, де зараз проживають жертви сваволі, практично не бралися за це.

Хоча ми наполегливо намагалися залучати до співробітництва в даній сфері та часткового фінансування відповідних видатків Росію, Казахстан, Узбекистан, Таджикистан і Киргизстан.

Не зрушила з місця справу підписана 9 жовтня 1992 року за ініціативою України в Бішкеку «Угода з питань, пов'язаних із відновленням прав депортованих осіб, національних меншин і народів», оскільки вона не ратифікована жодною країною-учасницею, крім нас. До того ж її потрібно перевести в двосторонні угоди, котрими б практично регулювалися закладені принципи співробітництва у справі депортованих, компенсації за проїзд, залишене житло і перевезення багажу, облаштування на новому місці, пенсійне забезпечення, пайова участь інших держав у фінансуванні й матеріально-технічному забезпеченні переселенського процесу.

Через брак регулювального механізму повернення кримських татар набуло стихійного характеру.

Повільно зводиться для них житло, незадовільно вирішуються питання забудови об'єктів соціально-культурного призначення та комунально-побутової сфери.

Ситуація ускладнюється і тим, що переселенці не можуть за справедливими цінами продати житло й майно в місцях попереднього проживання, трачають заощадження на переїзд і опиняються в Україні без необхідних коштів.

Міністерству України у справах національностей та міграції слід оперативно запропонувати новообраній Верховній Раді законопроекти, які б чітко визначали статус депортованих, і пакет відповідних актів.

Нам також потрібні спеціалізовані програми облаштування депортованих, адже саме вони зможуть відігравати організуючу й цілеспрямовуючу роль.

Отже, як бачимо, молодій Українській державі перейшло в спадок лише у справі депортованих стільки проблем, що їх можна оперативно вирішувати виключно за доброї волі та матеріальної підтримки всіх причетних до цього країн.

Наш обов'язок — зробити все, аби загоїлися рани в душах нащадків невинних жертв, щоб вони змогли безперешкодно повернутися на землю батьків, звити на ній гнізда замість попруйнованих і невтомними руками примножувати її красу й силу. Кримськотатарський народ, як всі інші народи світу, має право на свою землю, свою державу. І я вірю: прийде час і всі усвідомлять це його високе право і зроблять все для того, щоб воно здійснилося.

І тільки тоді, коли кожному буде надане таке право, буде захищена особа, її права і свобода, в нашому спільному домі будуть панувати закон, мир і злагода.

ДОНБАС ПОТРІБЕН ТІЛЬКИ УКРАЇНІ

У Єнакієвому Донецької області відбулося ювілейне, п'ятдесяте, засідання ради директорів об'єднання Укркокс спільно з керівниками металургійних підприємств Мінпрому та керівниками вугільних підприємств Держвуглепрому. У роботі засідання взяв участь Президент України Л.Кравчук.

Візит Президента мав дві мети. Власна участь у робочій нараді. І що, можливо, й було головне — заручитися підтримкою керівників підприємств базових галузей промисловості про недоцільність проведення у червні президентських виборів. Підбиваючи підсумки результатів поїздки, можна сказати, що поставленої мети було досягнуто. Наприкінці наради керівники підприємств прийняли звернення до Президента, Верховної Ради, Кабінету міністрів, де запропоновано тимчасово, до стабілізації становища в економіці, відмовитися від проведення будь-яких виборів.

Тільки цифри

- Продуктивність коксохіміків упала з 33 млн.тонн на рік до 17,5 млн. тонн.
- Гірники концерну «Укррудпром» нині добувають лише 40 відсотків залізної і марганцевої руди порівняно з показниками п'яти-, десятирічної давності.
- На кожній тонні вугілля збитки шахтарів становлять 12—15 доларів.

Кризу у вугільно-металургійному комплексі більшість з тих, хто виступив, списувала на рахунок уряду, точніше — урядів. Йшлося і про сліпе копіювання російських реформ, неправильне валютне регулювання, вакуум влади, квотування і ліцензування. Зокрема, пропонувалося віднести платежі за кредити металургійним підприємствам у лютому—квітні за межі цього року і прийняти рішення про перетворення їх у безпроцентні. Терміново виділити металургам новий безпроцентний кредит у розмірі 6 трильйонів карбованців з погашенням його в першому півріччі наступного року.

Учасники наради, котрі виступили, наполягали на відміні квотування, ліцензування та інших обмежень на експортний потенціал промисловості України, а також всіх обмежень і мит на ввезення сировини та інших матеріальних та енергетичних ресурсів. Ставили питання про вільне експортування продукції за умови виконання держзамовлення.

З виступів на нараді

Л.ЯРОШЕВСЬКИЙ, генеральний директор об'єднання Укркокс:

— Наш уряд з великим запізненням приймає рішення. Головне не форма власності, а організованість та дисципліна. Виробничники вже втомилися від політики. Потрібно ввести щонайменше два рівні валютного курсу карбованця: високий — для експортних операцій, низький — для імпортних. Сьогодні реальний курс долара до карбованця — один до 30 тисяч.

В.СЛЄДНЄВ, директор Донецького металургійного комбінату:

— Президент завжди уважно розглядає проблеми виробничників, приймає відповідні рішення, але все гальмують у міністерствах та відомствах. Квотування і ліцензування передати безпосередньо в руки виробників, посиливши контроль з боку держави.

Недивно, що питання валютного регулювання порушував чи не кожний керівник підприємства. Адже шахтарі, коксохіміки, металурги — чи не найбільші наші повпреди на західному валютному ринку. От тільки зиск від цього для них особисто не дуже великий. Тож і пропонували зменшити до 10 відсотків обов'язковий рівень продажу валюти НБУ, вільно розпоряджатися своїми валютними ресурсами для придбання сировини, енергоресурсів, матеріалів тощо. Не обійшли на нараді увагою і ще один наш унікум — податки, які гальмують розвиток економіки держави. Вкотре вже пропонували перейти на податок з прибутку, звільнивши від нього підприємства із стовідсотковою амортизованістю основних фондів. А з метою ліквідації кризи розрахунків, утвореної внаслідок малих власних оборотних коштів, виділити кредит, який піде на плату за сировину, матеріали, обладнання тощо.

Тільки цифри

- Кредити металургійним підприємствам становили: у лютому — 1,118 трильйона карбованців, у березні — 1,5, у квітні — 1,5.
- На підприємствах коксохімічної та гірничорудної промисловості зарплату не виплачують по 1—3 місяці.
- Тільки транспортні витрати на доставляння тонни кемеровського вугілля становлять 680 тис.крб. Розрахункова ціна тонни донецького вугілля — 600 тис.крб.

У своєму виступі Л.Кравчук наголосив, що галузі, які дають державі валюту, треба підтримати обов'язково. І Донбас такий, який він є сьогодні, потрібен тільки Україні. І ніхто інший не захоче цю важку ношу. В Росії вугілля дається значно дешевше.

Зволікати далі з валютним регулюванням неможливо. В основі указу Президента, який невдовзі побачить світ, — плаваючий курс долара і можливість підприємствам продавати валюту. Уряд піде далі як у зменшенні кількості товарів, які треба квотувати і ліцензувати, так і в розширенні самостійності підприємств та регіонів.

Багато залежатиме від уряду. Важливо, щоб це був уряд однодумців, а не зібраний, коаліційний. Що ж до майбутніх виборів, то Л.Кравчук свою позицію не змінив: всі деталі влади треба відпрацювати на конституційному рівні і лише потім проводити вибори.

З виступів на нараді

В.ЮЩЕНКО, голова правління Національного банку:

— За чотири місяці вдалося загальмувати інфляцію з 19 відсотків до 5. За цей же період спад виробництва становить 34 відсотки, а національний доход зменшився на 36 відсотків. Сьогодні в державі «працюють» 7 валютних курсів карбованця.

Г.П'ЯТАЧЕНКО, міністр фінансів:

— У першому кварталі до бюджету надійшло 67 трл.крб. Витрачено — 64 трл.крб. Але потреба у фінансових ресурсах втричі більша за бюджет.

Леонід БРОВЧЕНКО.

РОЗМОВИ — ТО НЕ ДОКУМЕНТИ

Чи порушував Володимир Гриньов Закон про вибори

Другий день роботи нового парламенту України, як відомо, завершився «чисткою рядів». Серед інших побував на прокрустовому ложі і явно в нього не помістився й колишній заступник Голови Верховної Ради і нинішній співголова Міжрегіонального блоку реформ Володимир Гриньов. Втім, питання про депутатство В. Гриньова поки що залишається відкритим, остаточні крапки над «і» розставить спеціальна парламентська комісія. А ось що виявив наш власний кореспондент по Харківській області.

«Сенсацію» про створення Міжрегіонального блоку реформ під співголовуванням В. Гриньова і Л. Кучми навряд чи обійшли увагою хоча б одна із українських газет чи якийсь теле-,радіоканал. Що ж стосується харківської місцевої преси, особливо «незалежної», то з самого початку виборчої кампанії В. Гриньов був просто її улюбленцем. Його портрети, інтерв'ю майже не сходили з газетних полос, не зникали з екранів, особливо комерційного телебачення. З одного боку, такий інтерес до його колоритної фігури можна було пояснити політичним минулим: все-таки колишній заступник спікера парламенту, напевно, що чи не єдиний із політиків такого рангу, хто під час відомих серпневих подій одразу відкрито назвав їх державним переворотом; нарешті, соратник по блоку Леоніда Даниловича... З іншого — навіть для непосвячених у кухню передвиборчої політичної боротьби було зрозуміло, що на популярність МБР, зокрема на В. Гриньова, працюють чималі сили і кошти.

Особливих претензій щодо ведення виборчої кампанії до Володимира Гриньова не було. Правда, до того часу, поки він після першого туру голосування не залишив позаду себе з солідним розривом своїх суперників по округу і недавніх колег Г. Алтуняна і В. Мещерякова. Перший вже другого дня після першого туру виборів надіслав телеграму до Центрвиборчкому з переліком порушень Закону про вибори В. Гриньовим. Другий — ще через кілька днів виступив у пресі з відкритим листом, у якому неоднозначно заявив, що не може продовжувати боротьбу з тими, «хто за великі гроші може купити все і всіх і безпокарно порушувати будь-які закони». І на знак протесту зняв свою кандидатуру з повторного голосування.

Звичайно, і ці, і багато інших заяв і телеграм від осередків Комуністичної партії, Руху, окремих громадян можна розцінювати як політичний хід, маскування істинних причин поразки на виборах. Однак є у цій історії немало й таких фактів, які аж ніяк не підпадають під категорію політичного трюку.

Як уже було сказано, після першого туру голосування другий претендент на депутатський мандат по 376 Радянському округу В. Мещеряков за дев'ять днів зняв свою кандидатуру з повторного голосування, а точніше — 31 березня 1994 року. Отже, часу для прийняття Центрвиборчкомом мудрого рішення було немало. Але Центрвиборчком зайняв чомусь найнепопулярнішу позицію, залишаючи в окрузі одного кандидата. Варто сказати, що багато хто, у тому числі й третій претендент від Компартії Л. Стрижко, очікували, що демократ Гриньов все-таки висловиться за альтернативні вибори. Тим паче, що Л. Стрижко був готовий до бою і неодноразово заявляв, зокрема й у харківському корпункті «Голосу України», про свою готовність взяти участь у виборах, а представники Компартії зверталися у зв'язку з цим до Центрвиборчкому. Але Київ свого рішення не поміняв. Та сказати, що таку ситуацію спричинив В. Гриньов, звичайно, не можна. Її спричинив Центрвиборчком.

У день виборів, 27 березня, по одному із харківських комерційних каналів виходить в ефір телеролик, в якому депутат міськради Є. Новикова і журналіст О. Волосов закликають харків'ян прийти на вибори і проголосувати за Гриньова. Таким чином, телекомпанія «Оріон» порушила закон. Однак висновки комісії Центрвиборчкому після розгляду всіх матеріалів були такі: ну відкличемо ми якусь тисячу-другу голосів, хіба це суттєво вплине на результати виборів?..

Немало розмов і про те, чому було продовжено термін виборів у деяких округах Харкова, у тому числі й Радянському. Дійсно, у Київському, Салтівському округах, як було заявлено заступником голови облради Т. Просєкіною на прес-конференції за підсумками виборів, вибори продовжувалися з дозволу Центрвиборчкому й після 20-ї години. Але ж офіційного дозволу на продовження виборів у Радянському окрузі Центрвиборчком не давав. Крім розмов, що там ще протягом двох годин бігали по гуртожитках і дозбирували кількість голосів, ніякої інформації навіть непримиримою опозицією не виявлено.

Порушував чи ні Закон про вибори Володимир Гриньов, бути чи не бути йому народним депутатом України — очевидно, стане відомо найближчими днями. Так що ця публікація не ставить крапку в цій історії. Було б, певно, найкраще, якби останнє слово тут сказав Верховний Суд.

Микола КОСИЙ,
власний кореспондент
«Голосу України».

Продиктовано в номер

Розкол серед комуністів

Про свій вихід з КПУ та її керівних органів оголосили член ЦК КПУ, секретар Чернігівського МК КПУ М. Соловей, редактор газети комуністів «За соціальну справедливість» Г. Маценко, секретар ЦК ЛКСМУ Ю. Соколов і ряд інших компартійців Чернігівщини. У заяві вони зазначили, що переслідування комуністів, чиї позиції і погляди не збігаються з позиціями знову сформованого партійного керівництва, свідчить про те, що до керівництва партійними комітетами прийшли люди, які нічого не зрозуміли і нічого не навчилися під час драматичних подій останніх років і перебувають на консервативних, диктаторських позиціях. У діяльності тільки-но створеної КПУ поширюється ганебна практика розправи з інакодумцями, повторюються найгірші традиції партноменклатури.

Але, як стало зрозуміло з опублікованої статті «Наши разногласия» лідера розколу М. Солов'я («За соціальну справедливість», № 13), основа їх протесту і припинення членства в КПУ, очевидно, скоріше за все ідейна. Він, зокрема, називає «Програмну заяву КПУ по своїй суті соціал-демократичною, тобто опортуністичною, і за історичними аналогами — каутскіанською», картає керівництво ЦК КПУ за те, що воно порвало з ленінізмом і «закликає сьогодні трудящих України до цілковитої законослухняності нинішньому режиму».

Відвідали землю предків

Рівненщина відзначає 50-річчя визволення від фашистських загарбників. З цієї нагоди до області прибула група громадян Чехії — діти й онуки тих чехів, що колись жили в Рівненській області, а в 1944-му пішли звідси до армії генерала Свободи.

— Гостям ми запропонували широку програму, — сказав директор генерального агентства з туризму в Рівненській області Борис Стекляр. — Вони здійснили поїздку до спаленого фашистами села Малин, відвідали села, де мешкали їхні прадіди, оглянули Рівне, поклали квіти до могили Невідомого солдата на міському військовому меморіалі.

Редакційний коментар

СУДОВЕ РІШЕННЯ МОЖЕ БУТИ ОСТАТОЧНИМ?

На прес-конференції, яку нещодавно дали Володимир Гриньов і Леонід Кучма, прозвучало, що ускладнення з визнанням депутатських повноважень Володимира Борисовича пов'язані з політичною боротьбою.

Мабуть, це не зовсім так. Ускладнення викликані швидше недосконалістю законодавства. Конституція передбачає, що вердикт стосовно новообраних депутатів виносить за поданням мандатної комісії Верховна Рада. Вона приймає рішення про визнання повноважень народних депутатів або про визнання виборів окремих народних депутатів недійсними. Норма ця, певно, застаріла. Хоча б тому, що жоден парламент світу сам не займається визнанням своїх повноважень. Це роблять інші органи, виборчі або судові. Це, по суті, і передбачено Законом України «Про вибори народних депутатів України». За цим законом Центрвиборчком може визнати вибори недійсними. А його рішення може бути оскаржене у Верховному суді України, рішення якого є остаточним.

Протиріччя між нормою Конституції і Законом про вибори, як бачите, очевидне. На жаль, Верховна Рада України минулого скликання це протиріччя не ліквідувала, не узгодила закон з Конституцією. Звідси й нинішні складнощі.

Якщо йти правовим шляхом, то хай свій вердикт щодо виборів у Радянському 376-му окрузі виносить Верховний суд України. Він же може винести й окрему ухвалу з оцінкою дій Центрвиборчкому. Інакше дійсно рішення Верховної Ради з даного питання так чи інакше матиме політичний відтінок. Навіть, якщо вона найдетальніше розбереться у цій історії.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ВИЗНАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Розглянувши подання Тимчасової мандатної комісії, відповідно до статті 100 Конституції (Основного Закону) України визнати повноваження народних депутатів України, обраних відповідно до Закону України «Про вибори народних депутатів України» від 18 листопада 1993 року в березні—квітні 1994 року:

АЗАРОВА Миколи Яновича — від Петровського виборчого округу № 115, Донецька область;

АКСЕНЕНКА Сергія Івановича — від Лутугинського виборчого округу № 254, Луганська область;

АЛЕКСЄЄВА Володимира Геннадійовича — від Індустріального виборчого округу № 369, Харківська область;

АЛЬОШИНА Валерія Борисовича — від Індустріального виборчого округу № 224, Кіровоградська область;

АМПЛІГОВА Володимира Федоровича — від Пролетарського виборчого округу № 116, Донецька область;

АНІСІМОВА Леоніда Олександровича — від Заводського виборчого округу № 178, Запорізька область;

АННЕНКОВА Єгора Івановича — від Лисичанського виборчого округу № 245, Луганська область;

БАБИЧА Валерія Георгійовича — від Західно-Донбаського виборчого округу № 97, Дніпропетровська область;

БАНДУРКИ Олександра Марковича — від Дергачівського виборчого округу № 390, Харківська область;

БЕЗСМЕРТНОГО Романа Петровича — від Макарівського виборчого округу № 220, Київська область;

БЕЗУГЛОГО Анатолія Григоровича — від Новокаховського виборчого округу № 398, Херсонська область;

БЕРЕЖНОГО Олексія Тимофійовича — від Зміївського виборчого округу № 391, Харківська область;

БЄЛЬСЬКОГО Вячеслава Івановича — від Василівського виборчого округу № 189, Запорізька область;

БИЧЕНКА Миколи Івановича — від Лозівського виборчого округу № 382, Харківська область;

БІЛАСА Івана Григоровича — від Мостиського виборчого округу № 278, Львівська область;

БІЛОУСА Вячеслава Олександровича — від Київського виборчого округу № 317, Полтавська область;

БОБРИНЬОВА Олександра Васильовича — від Балаклавського виборчого округу № 43, м. Севастополь;

БОДЕЛАНА Руслана Борисовича — від Кілійського виборчого округу № 312, Одеська область;

БОЖЕНКА Олега Віталійовича — від Ленінського виборчого округу № 285, Миколаївська область;

БОЙКА Богдана Федоровича — від Гусятинського виборчого округу № 360, Тернопільська область;

БОЛДИРЄВА Юрія Олександровича — від Кіровського-Шахтарського виборчого округу № 112, Донецька область;

БОНДАРЕНКА Віктора Степановича — від Антрацитівського сільського виборчого округу № 252, Луганська область;

БОРЗИХ Олександра Івановича — від Кам'янобрідського виборчого округу № 238, Луганська область;

БОРОВИКА Олександра Григоровича — від Менського виборчого округу № 447, Чернігівська область;

БОРОДІЧА Леоніда Васильовича — від Тернівського виборчого округу № 91, Дніпропетровська область;

БОРТНИКА Володимира Федоровича — від Ізяславського виборчого округу № 413, Хмельницька область;

БРИТА Віктора Петровича — від Приазовського виборчого округу № 194, Запорізька область;

БРЯЗУЗОВА Володимира Павловича — від Хмільницького виборчого округу № 52, Вінницька область;

БУБЛИКА Юрія Тимофійовича — від Тростянецького виборчого округу № 354, Сумська область;

БУЗДУГАНА Юрія Олексійовича — від Новоселицького виборчого округу № 438, Чернівецька область;

БУРЯЧІНСЬКОГО Олександра Миколайовича — від Сарненського виборчого округу № 342, Рівненська область;

БУТЕЙКА Антона Денисовича — від Камінь-Каширського виборчого округу № 70, Волинська область;

БУТКЕВИЧА Володимира Григоровича — від Погребищенського виборчого округу № 59, Вінницька область;

ВАСЮРИ Івана Івановича — від Чигиринського виборчого округу № 428, Черкаська область;

ВАЩУК Катерини Тимофіївни — від Горохівського виборчого округу № 69, Волинська область;

ВЕРХОГЛЯДА Василя Карповича — від Шепетівського виборчого округу № 409, Хмельницька область;

ВИШНЕВЕЦЬКОГО Георгія Васильовича — від Горлівського- Центрального виборчого округу № 120, Донецька область;

ВІНСЬКОГО Йосипа Вікентійовича — від Городоцького виборчого округу № 411, Хмельницька область;

ВІТОВИЧА Олега Васильовича — від Жидачівського виборчого округу № 275, Львівська область;

ВОЛКОВЕЦЬКОГО Степана Васильовича — від Долинського виборчого округу № 199, Івано-Франківська область;

ГАМАНЮКА Леоніда Юхимовича — від Дніпровського виборчого округу № 84, Дніпропетровська область;

ГАРМАША Леоніда Івановича — від Орджонікідзевського виборчого округу № 375, Харківська область;

ГАРЬКАВОГО Віталія Івановича — від Царичанського виборчого округу № 106, Дніпропетровська область;

ГЛУХА Івана Васильовича — від Доманівського виборчого округу № 290, Миколаївська область;

ГЛУХІВСЬКОГО Лева Йосиповича — від Золочівського виборчого округу № 277, Львівська область;

ГМИРІ Сергія Петровича — від Алчевського виборчого округу № 240, Луганська область;

ГОВОРУНА Володимира Пилиповича — від Іванівського виборчого округу № 311, Одеська область;

ГОЛОВАТОГО Сергія Петровича — від Сирецького виборчого округу № 19, м. Київ;

ГОЛОВКА Анатолія Федоровича — від Волочиського виборчого округу № 410, Хмельницька область;

ГОЛОВКА Володимира Ілліча — від Ленінського виборчого округу № 318, Полтавська область;

ГОЛУБЧЕНКА Анатолія Костянтиновича — від Бердянського виборчого округу № 188, Запорізька область;

ГОНЧАРА Василя Антоновича — від Білгород-Дністровського виборчого округу № 304, Одеська область;

ГОРБАЛЯ Миколи Андрійовича — від Борщівського виборчого округу № 359, Тернопільська область;

ГОРБАТОВА Валерія Мироновича — від Білогірського виборчого округу № 37, Республіка Крим;

ГОРБАТЮКА Миколи Дмитровича — від Новоград-Волинського виборчого округу № 158, Житомирська область;

ГОРБАТЮКА Мирослава Пилиповича — від Радянського виборчого округу № 16, м. Київ;

ГОРОХІВСЬКОГО Леона Теодоровича — від Бережанського виборчого округу № 358, Тернопільська область;

ГОШОВСЬКОЇ Валентини Андріївни — від Балаклійського виборчого округу № 386, Харківська область;

ГРИГОРОВИЧ Лілії Степанівни — від Снятинського виборчого округу № 204, Івано-Франківська область;

ГУРВІЦА Едуарда Йосиповича — від Жовтневого виборчого округу № 294, Одеська область;

ГУРОВА Вадима Миколайовича — від Кривбаського виборчого округу № 90, Дніпропетровська область;

ДАНИЛЕНКА Анатолія Степановича — від Миронівського виборчого округу № 221, Київська область;

ДАНЧІ Михайла Дмитровича — від Ужгородського сільського виборчого округу № 175, Закарпатська область;

ДЕМ'ЯНА Григорія Васильовича — від Турківського виборчого округу № 281, Львівська область;

ДИНЕЙКІНА Григорія Івановича — від Сєвєродонецького виборчого округу № 250, Луганська область;

ДІДИКА Петра Андрійовича — від Ізюмського виборчого округу № 380, Харківська область;

ДМИТРЕНКА Олексія Івановича — від Краснолуцького виборчого округу № 244, Луганська область;

ДОВГАНЧИНА Григорія Васильовича — від Кельменецького виборчого округу № 436, Чернівецька область;

ДОВГАНЯ Сергія Васильовича — від Великоолександрівського виборчого округу № 400, Херсонська область;

ДОЛЖЕНКА Геннадія Петровича — від Чернігівського виборчого округу № 450, Чернігівська область;

ДОНДИКА Миколи Івановича — від Володарського виборчого округу № 149, Донецька область;

ДОНЧЕНКА Юрія Григоровича — від Старобільського виборчого округу № 259, Луганська область;

ДОРОШЕВСЬКОГО Михайла Володимировича — від Феодосійського виборчого округу № 34, Республіка Крим;

ДРАГОМАРЕЦЬКОГО Сергія Дмитровича — від Іллічівського виборчого округу № 295, Одеська область;

ДРОНЯ Анатолія Андрійовича — від Ріпкинського виборчого округу № 449, Чернігівська область;

ДУРДИНЦЯ Василя Васильовича — від Бобринецького виборчого округу № 229, Кіровоградська область;

ДУШЕЙКА Петра Григоровича — від Чорнобаївського виборчого округу № 429, Черкаська область;

ДЬОМІНА Олега Олексійовича — від Комінтернівського виборчого округу № 371, Харківська область;

ЄВДОКИМОВА Валерія Олександровича — від Таїровського виборчого округу № 301, Одеська область;

ЄЛЬЯШКЕВИЧА Олександра Сергійовича — від Дніпровського виборчого округу № 394, Херсонська область;

ЄМЕЛЬЯНОВА Володимира Михайловича — від Заводського виборчого округу № 283, Миколаївська область;

ЄРМАКА Анатолія Васильовича — від Пологівського виборчого округу № 193, Запорізька область;

ЄСЬКОВА Валентина Андрійовича — від Антрацитівського виборчого округу № 241, Луганська область;

ЖЕРЕБЕЦЬКОГО Євгена Петровича — від Червоноградського виборчого округу № 270, Львівська область;

ЖОВТЯКА Євгена Дмитровича — від Києво-Святошинського виборчого округу № 219, Київська область;

ЖУЛИНСЬКОГО Миколи Григоровича — від Луцького виборчого округу № 64, Волинська область;

ЗАВАРЗІНА Миколи Володимировича — від Красноармійського міського виборчого округу № 129, Донецька область;

ЗАЙЦЯ Івана Олександровича — від Святошинського виборчого округу № 18, м.Київ;

ЗАПОРОЖЦЯ Юрія Михайловича — від Миколаївського міського виборчого округу № 286, Миколаївська область;

ЗАРУДНОГО Андрія Антоновича — від Зборівського виборчого округу № 362, Тернопільська область;

ЗАСУХИ Анатолія Андрійовича — від Васильківського виборчого округу № 210, Київська область;

ЗВЯГІЛЬСЬКОГО Юхима Леонідовича — від Київського виборчого округу № 110, Донецька область;

ІВАНОВА Василя Олексійовича — від Харківського виборчого округу № 393, Харківська область;

ІЛЮШИНА Володимира Олексійовича — від Жовтневого виборчого округу № 237, Луганська область;

ІЛЬЯСЕВИЧА Ярослава Михайловича — від Яворівського виборчого округу № 282, Львівська область;

КАЛЬНИКА Віктора Мартиновича — від Овруцького виборчого округу № 164, Житомирська область;

КАМІНСЬКОГО Леоніда Олексійовича — від Сніжнянського виборчого округу № 141, Донецька область;

КАПУСТЯНА Володимира Ніловича — від Карлівського виборчого округу № 327, Полтавська область;

КАРАСИКА Владлена Михайловича — від Богодухівського виборчого округу № 387, Харківська область;

КАРАСИКА Юрія Михайловича — від Черкаського виборчого округу № 427, Черкаська область;

КАРМАЗІНА Юрія Анатолійовича — від Приморського виборчого округу № 299, Одеська область;

КАРПАЧОВОЇ Ніни Іванівни — від Алуштинського виборчого округу № 28, Республіка Крим;

КАРПОВА Олександра Миколайовича — від Ленінського виборчого округу № 373, Харківська область;

КАШЛЯКОВА Миколи Дмитровича — від Жовтневого виборчого округу № 368, Харківська область;

КВЯТКОВСЬКОГО Ігоря Васильовича — від Староміського виборчого округу № 49, Вінницька область;

КЕНДЗЬОРА Ярослава Михайловича — від Сокальського виборчого округу № 280, Львівська область;

КИРИЧЕНКА Миколи Олексійовича — від Лохвицького виборчого округу № 329, Полтавська область;

КИРИЧЕНКА Сергія Олександровича — від Комсомольського виборчого округу № 395, Херсонська область;

КИЯКА Тараса Романовича — від Ленінського виборчого округу № 431, Чернівецька область;

КІВШИКА Петра Андрійовича — від Глобинського виборчого округу № 326, Полтавська область;

КІРІМОВА Івана Захаровича — від Іванківського виборчого округу № 218, Київська область;

КІЯШКА Сергія Миколайовича — від Ворошиловського виборчого округу № 108, Донецька область;

КЛИМПУША Ореста Дмитровича — від Рахівського виборчого округу № 172, Закарпатська область;

КОВАЛКА Михайла Петровича — від Гадяцького виборчого округу № 325, Полтавська область;

КОВТУНЦЯ Володимира Віталійовича — від Вересневого виборчого округу № 333, Рівненська область;

КОГЕНА Юрія Борисовича — від Бахчисарайського виборчого округу № 36, Республіка Крим;

КОЖЕВНИКОВА Бориса Михайловича — від Куйбишевського виборчого округу № 113, Донецька область;

КОЖИНА Бориса Борисовича — від Рожнятівського виборчого округу № 203, Івано-Франківська область;

КОЖУШКА Олександра Михайловича — від Ясинуватського виборчого округу № 145, Донецька область;

КОЛПУШКА Ігоря Борисовича — від Буського виборчого округу № 272, Львівська область;

КОЛОМОЙЦЕВА Валерія Едуардовича — від Ленінського виборчого округу № 239, Луганська область;

КОРНЕЛЮКА Василя Мироновича — від Старовижівського виборчого округу № 72, Волинська область;

КОРОПЕНКА Антона Антоновича — від Заводського виборчого округу № 85, Дніпропетровська область;

КОРШИНСЬКОГО Івана Юрійовича — від Тячівського виборчого округу № 174, Закарпатська область;

КОСІВА Михайла Васильовича — від Пустомитівського виборчого округу № 279, Львівська область;

КОСОЛАПОВА Анатолія Григоровича — від Вовчанського виборчого округу № 389, Харківська область;

КОСТЕНКА Юрія Івановича — від Червоноармійського виборчого округу № 23, м. Київ;

КОСТИЦЬКОГО Василя Васильовича — від Залізничного виборчого округу № 195, Івано-Франківська область;

КОСТИЦЬКОГО Михайла Васильовича — від Надвірнянського виборчого округу № 201, Івано-Франківська область;

КОСТЮЧЕНКА Леоніда Михайловича — від Індустріального виборчого округу № 77, Дніпропетровська область;

КОЧЕРГИ Віктора Герасимовича — від Добропільського виборчого округу № 122, Донецька область;

КОЧЕРГИ Віктора Пилиповича — від Довгинцівського виборчого округу № 88, Дніпропетровська область;

КОЧЕРГИ Володимира Семеновича — від Ровеньківського виборчого округу № 247, Луганська область;

КРАВЧУКА Володимира Івановича — від Білоцерківського виборчого округу № 215, Київська область;

КРАНДАКОВОЇ Олени Василівни — від Кіровського виборчого округу № 38, Республіка Крим;

КРАСНЯКОВА Євгена Васильовича — від Горлівського-Калінінського виборчого округу № 118, Донецька область;

КРИЗСЬКОГО Юрія Олексійовича — від Первомайського виборчого округу № 246, Луганська область;

КРУЦИКА Романа Миколайовича — від Рогатинського виборчого округу № 202, Івано-Франківська область;

КУДРЕВИЧА Олександра Андрійовича — від Красноградського виборчого округу № 392, Харківська область;

КУЖЕЛЬ Олександри Володимирівни — від Ленінського виборчого округу № 181, Запорізька область;

КУЗНЄЦОВА Павла Сергійовича — від Краматорського виборчого округу № 127, Донецька область;

КУЗЬМЕНКА Сергія Леонідовича — від Комунарського виборчого округу № 179, Запорізька область;

КУЛІНИЧА Володимира Вікторовича — від Обухівського виборчого округу № 222, Київська область;

КУПЕРА Романа Петровича — від Теребовлянського виборчого округу № 364, Тернопільська область;

КУЧМИ Леоніда Даниловича — від Новгород-Сіверського виборчого округу № 448, Чернігівська область;

ЛАВРИНЕНКА Миколи Федоровича — від Глухівського виборчого округу № 345, Сумська область;

ЛАВРИНОВИЧА Олександра Володимировича — від Дрогобицького виборчого округу № 274, Львівська область;

ЛАНДИКА Валентина Івановича — від Ленінського виборчого округу № 114, Донецька область;

ЛАНОВОГО Володимира Тимофійовича — від Русанівського виборчого округу № 17, м. Київ;

ЛАНТУХА Василя Івановича — від Гайсинського виборчого округу № 56, Вінницька область;

ЛЕВЧЕНКА Анатолія Івановича — від Краснодонського виборчого округу № 243, Луганська область;

ЛІНЧАКА Михайла Степановича — від Володарського виборчого округу № 217, Київська область;

ЛУНЬОВА Григорія Олексійовича — від Кам'янсько-Дніпровського виборчого округу № 191, Запорізька область;

ЛЯЩЕНКА Костянтина Дмитровича — від Нікопольського міського виборчого округу № 94, Дніпропетровська область;

МАЛЄВСЬКОГО Олександра Тихоновича — від Цюрупинського виборчого округу № 404, Херсонська область;

МАНЧУЛЕНКА Георгія Манолійовича — від Заставнівського виборчого округу № 435, Чернівецька область;

МАРМАЗОВА Євгена Васильовича — від Олександрійського виборчого округу № 234, Кіровоградська область;

МАРЧЕНКА Володимира Романовича — від Роменського виборчого округу № 348, Сумська область;

МАСЕНКА Олександра Миколайовича — від Оржицького виборчого округу № 330, Полтавська область;

МАСОЛА Віталія Андрійовича — від Козелецького виборчого округу № 446, Чернігівська область;

МАТКОВСЬКОГО Олега Богдановича — від Здолбунівського виборчого округу № 339, Рівненська область;

МЕЛЬНИКА Володимира Сергійовича — від Інгулецького виборчого округу № 89, Дніпропетровська область;

МЕЛЬНИКА Петра Яковича — від Котовського виборчого округу № 306, Одеська область;

МЕРКУЛОВА Віктора Тимофійовича — від Кіровського виборчого округу № 78, Дніпропетровська область;

МИХАЙЛЕНКА Сергія Михайловича — від Жовтневого виборчого округу № 76, Дніпропетровська область;

МІРОШНИЧЕНКА Людвіга Миколайовича — від Маріупольського-Іллічівського виборчого округу № 136, Донецька область;

МІШУРИ Валерія Дмитровича — від Центрального виборчого округу № 225, Кіровоградська область;

МОВЧАНА Павла Михайловича — від Коломийського виборчого округу № 198, Івано-Франківська область;

МОЗЕРА Георгія Едуардовича — від Богунського виборчого округу № 154, Житомирська область;

МОІСЕЄНКА Володимира Миколайовича — від Макіївського-Гірницького виборчого округу № 131, Донецька область;

МОРОЗА Олександра Олександровича — від Таращанського виборчого округу № 223, Київська область;

МОСІЙЧУКА Сергія Олександровича — від Баранівського виборчого округу № 160, Житомирська область;

МОСТИСЬКОГО Андрія Богдановича — від Ковельського виборчого округу № 67, Волинська область;

МОЦПАНА Анатолія Федоровича — від Амвросіївського виборчого округу № 146, Донецька область;

МУЛЯВИ Володимира Савелійовича — від Калуського виборчого округу № 197, Івано-Франківська область;

МУСІЯКИ Віктора Лаврентійовича — від Фрунзенського виборчого округу № 378, Харківська область;

МУХІНА Володимира Васильовича — від Київського виборчого округу № 370, Харківська область;

М'ЯСКОВСЬКОГО Михайла Михайловича — від Великомихайлівського виборчого округу № 310, Одеська область;

НАЙДИ Георгія Івановича — від Суворовського виборчого округу № 396, Херсонська область;

НЕДВИГИ Григорія Миколайовича — від Козятинського виборчого округу № 57, Вінницька область;

НЕМИРОВСЬКОГО Володимира Лукича — від Болградського виборчого округу № 309, Одеська область;

НІДЗІЄВА Олександра Івановича — від Баришівського виборчого округу № 214, Київська область;

НІКОЛАЄНКА Станіслава Миколайовича — від Іванівського виборчого округу № 402, Херсонська область;

НОВІКОВА Олександра Васильовича — від Броварського виборчого округу № 209, Київська область;

НОСОВА Владислава Васильовича— від Октябрського виборчого округу № 319, Полтавська область;

ОЛЕКСЄЄНКА Володимира Кириловича — від Мар'їнського виборчого округу № 151, Донецька область;

ОЛІЙНИКА Бориса Ілліча — від Запорізького виборчого округу № 190, Запорізька область;

ОЛЬХОВСЬКОГО Бориса Івановича — від Валківського виборчого округу № 388, Харківська область;

ОМЕЛІЧА Віктора Семеновича — від Верхньодніпровського виборчого округу № 100, Дніпропетровська область;

ОМЕЛЬЧЕНКА Григорія Омеляновича — від Кременчуцького-Крюківського виборчого округу № 322, Полтавська область;

ОМЕЛЬЧУКА Романа Юстиновича — від Закового виборчого округу № 334, Рівненська область;

ОСАДЧУКА Петра Ілліча — від Тлумацького виборчого округу № 206, Івано-Франківська область;

ОСТАША Ігоря Івановича — від Стрийського виборчого округу № 269, Львівська область;

ОХРІМЕНКА Костянтина Олександровича— від Дружківського виборчого округу № 123, Донецька область;

ПАВЛОВСЬКОГО Михайла Антоновича — від Центрального виборчого округу № 406, Хмельницька область;

ПАЛАМАРЧУКА Валерія Олександровича— від Миколаївського сільського виборчого округу № 291, Миколаївська область;

ПАНАСОВСЬКОГО Олега Григоровича — від Артемівського виборчого округу № 147, Донецька область;

ПАРАСУНЬКА Михайла Васильовича — від Могилів-Подільського виборчого округу № 51, Вінницька область;

ПАРУБКА Омеляна Никоновича — від Монастирищенського виборчого округу № 424, Черкаська область;

ПАСЕЧНОЇ Людмили Яківни — від Костянтинівського виборчого округу № 126, Донецька область;

ПАСЬКА Сергія Олексійовича— від Звенигородського виборчого округу № 425, Черкаська область;

ПЕЙГАЛАЙНЕНА Анатолія Володимировича — від Харцизького виборчого округу № 143, Донецька область;

ПЕТРЕНКА Анатолія Андрійовича — від Слов'янського виборчого округу № 153, Донецька область;

ПЕТРЕНКА Дмитра Дмитровича — від Перевальського виборчого округу № 255, Луганська область;

ПИЛИПЕНКА Миколи Васильовича— від Джанкойського виборчого округу № 29, Республіка Крим;

ПИЛИПЧУКА Володимира Мефодійовича — від Центрального виборчого округу № 196, Івано-Франківська область;

ПІНЗЕНИКА Віктора Михайловича — від Південного виборчого округу № 264, Львівська область;

ПИСАРЕНКА Анатолія Аркадійовича — від Кіровського виборчого округу № 111, Донецька область;

ПІМЕНОВОЇ Наталії Петрівни — від Сімферопольського виборчого округу № 42, Республіка Крим;

ПІСКУНОВСЬКОГО Костянтина Володимировича— від Ямпільського виборчого округу № 63, Вінницька область;

ПЛАТОВСЬКОГО Євгена Володимировича — від Вознесенського виборчого округу № 288, Миколаївська область;

ПЛОТКІНА Вадима Григоровича — від Морського виборчого округу № 307, Одеська область;

ПЛЮЩА Івана Степановича — від Борзнянського виборчого округу № 445, Чернігівська область;

ПОЖИВАНОВА Михайла Олександровича — від Маріупольського-Жовтневого виборчого округу № 135, Донецька область;

ПОНЕДІЛКА Віктора Івановича — від Орджонікідзевського виборчого округу № 182, Запорізька область;

ПОПЕСКУ Івана Васильовича — від Глибоцького виборчого округу № 434, Чернівецька область;

ПОПОВА Дмитра Антоновича — від Біляївського виборчого округу № 308, Одеська область;

ПОРОВСЬКОГО Миколи Івановича — від Рівненського виборчого округу № 341, Рівненська область;

ПРОНЮКА Євгена Васильовича — від Тисменицького виборчого округу № 205, Івано-Франківська область;

ПРОЦЕВ'ЯТА Тараса Івановича — від Самбірського виборчого округу № 268, Львівська область;

ПУДРИКА Валерія Юрійовича — від Макіївського- Червоногвардійського виборчого округу № 134, Донецька область;

ПУСТОВОЙТОВСЬКОГО Володимира Семеновича — від Первомайського виборчого округу № 384, Харківська область;

ПШЕНИЧНОЇ Ольги Миколаївни — від Ленінського виборчого округу № 40, Республіка Крим;

РАДЬКА Василя Івановича — від Кролевецького виборчого округу № 351, Сумська область;

РАЙКОВСЬКОГО Броніслава Станіславовича — від Чугуївського виборчого округу № 385, Харківська область;

РАТУШНОГО Михайла Ярославовича — від Збаразького виборчого округу № 361, Тернопільська область;

РИЧАГОВА Григорія Васильовича — від Татарбунарського виборчого округу № 316, Одеська область;

РОЄНКА Віктора Григоровича — від Уманського виборчого округу № 423, Черкаська область;

РУДЧЕНКА Миколи Миколайовича — від Малинського виборчого округу № 163, Житомирська область;

РЯБЧЕНКА Олександра Володимировича— від Вузівського виборчого округу № 75, Дніпропетровська область;

САДЬКА Володимира Григоровича — від Новомосковського сільського виборчого округу № 102, Дніпропетровська область;

САМОЙЛИК Катерини Семенівни — від Чаплинського виборчого округу № 403, Херсонська область;

САМОФАЛОВА Геннадія Григоровича— від Дзержинського виборчого округу № 121, Донецька область;

САСА Сергія Володимировича— від Маловисківського виборчого округу № 231, Кіровоградська область;

СВЯТА Василя Петровича — від Чемеровецького виборчого округу № 416, Хмельницька область;

СЕМЕНЮК Валентини Петрівни— від Андрушівського виборчого округу № 159, Житомирська область;

СИДОРЕНКА Григорія Васильовича — від Коростишівського виборчого округу № 162, Житомирська область;

СИЗЕНКА Юрія Павловича — від Жовтневого виборчого округу № 177, Запорізька область;

СИМОНЕНКА Валентина Костянтиновича— від Північного виборчого округу № 298, Одеська область;

СИМОНЕНКА Івана Петровича — від Новозаводського виборчого округу № 440, Чернігівська область;

СИМОНЕНКА Петра Миколайовича — від Красноармійського виборчого округу № 150, Донецька область;

СИРОТИ Михайла Дмитровича — від Придніпровського виборчого округу № 418, Черкаська область;

СІКАЛОВА Валерія Івановича — від Горлівського-Микитівського виборчого округу № 119, Донецька область;

СІНЧЕНКА Сергія Григоровича — від Брянківського виборчого округу № 242, Луганська область;

СКІПАЛЬСЬКОГО Олександра Олександровича — від Володимир-Волинського виборчого округу № 66, Волинська область;

СЛАСТЬОНА Юрія Федоровича— від Голопристанського виборчого округу № 401, Херсонська область;

СМІРНОВА Євгена Леонідовича — від Тульчинського виборчого округу № 61, Вінницька область;

СНІГАЧА Андрія Прокоповича — від Великолепетиського виборчого округу № 399, Херсонська область;

СОБОЛЄВА Сергія Владиславовича — від Хортицького виборчого округу № 183, Запорізька область;

СОКЕРЧАКА Вячеслава Михайловича — від Савранського виборчого округу № 314, Одеська область;

СПІЖЕНКА Юрія Прокоповича — від Олевського виборчого округу № 165, Житомирська область;

СТАРОВОЙТОВОЇ Галини Максимівни — від Красноперекопського виборчого округу № 32, Республіка Крим;

СТЕПАНОВА Михайла Володимировича — від Слов'яносербського виборчого округу № 257, Луганська область;

СТЕПАНОВА Олександра Петровича — від Деснянського виборчого округу № 439, Чернігівська область;

СТЕПАНОВА Петра Степановича — від Ватутінського виборчого округу № 236, Луганська область;

СТЕПАНЮКА Дмитра Петровича — від Дзержинського виборчого округу № 87, Дніпропетровська область;

СТЕПЕНКА Василя Івановича — від Полтавського виборчого округу № 331, Полтавська область;

СТЕЦЬКІВА Тараса Степановича — від Городоцького виборчого округу № 273, Львівська область;

СТЕШЕНКА Олександра Миколайовича — від Сватівського виборчого округу № 256, Луганська область;

СТОРІЖКА Володимира Юхимовича— від Шосткинського виборчого округу № 349, Сумська область;

СТОЯНА Олександра Миколайовича — від Шаргородського виборчого округу № 62, Вінницька область;

СТРЕТОВИЧА Володимира Миколайовича— від Немирівського виборчого округу № 58, Вінницька область;

СУДНИЦИНА Федора Семеновича — від Шевченківського виборчого округу № 184, Запорізька область;

СУРГАЯ Миколи Сафоновича — від Торезького виборчого округу № 142, Донецька область;

СУСЛОВА Віктора Івановича — від Люботинського виборчого округу № 383, Харківська область;

ТАНЮКА Леоніда (Леся) Степановича — від Дрогобицького міського виборчого округу № 267, Львівська область;

ТАРАНА (ТЕРЕНА) Віктора Васильовича — від Кременчуцького-Автозаводського виборчого округу № 321, Полтавська область;

ТАРАНА Миколи Васильовича — від Леваневського виборчого округу № 180, Запорізька область;

ТАРАНОВА Олега Вадимовича — від Комсомольського виборчого округу № 372, Харківська область;

ТАТАРИНОВА Анатолія Арефійовича — від Макіївського- Советського виборчого округу № 132, Донецька область;

ТЕРЕЩУКА Василя Васильовича — від Маріупольського- Приморського виборчого округу № 138, Донецька область;

ТИМИ Юрія Казимировича — від Чортківського виборчого округу № 365, Тернопільська область;

ТИХОНОВА Юрія Тимофійовича — від Нікопольського сільського виборчого округу № 101, Дніпропетровська область;

ТІТЕНКА Валерія Григоровича — від Комінтернівського виборчого округу № 313, Одеська область;

ТКАЧЕНКА Володимира Анатолійовича— від Охтирського виборчого округу № 347, Сумська область;

ТКАЧЕНКА Олександра Миколайовича — від Шполянського виборчого округу № 430, Черкаська область;

ТКАЧЕНКА Степана Кузьмича — від Мелітопольського виборчого округу № 192, Запорізька область;

ТОВТА Михайла Михайловича — від Берегівського виборчого округу № 169, Закарпатська область;

ТОДОРОВА Євгена Семеновича — від Бердянського міського виборчого округу № 185, Запорізька область;

УГАРОВА Геннадія Юрійовича — від Мелітопольського міського виборчого округу № 186, Запорізька область;

УЛАНОВА Валентина Миколайовича — від Станично- Луганського виборчого округу № 258, Луганська область;

УЛИНЦЯ Василя Георгійовича — від Мукачівського виборчого округу № 168, Закарпатська область;

УСТИЧА Сергія Івановича — від Іршавського виборчого округу № 171, Закарпатська область;

ФІЛІПЧУКА Георгія Георгійовича — від Кіцманського виборчого округу № 437, Чернівецька область;

ХАРЛАМОВА Віктора Георгійовича— від Петропавлівського виборчого округу № 103, Дніпропетровська область;

ХМАРИ Степана Ілліча — від Залізничного виборчого округу № 261, Львівська область;

ХМЕЛЬОВОГО Анатолія Петровича — від Слов'янського міського виборчого округу № 140, Донецька область;

ХОМИЧА Миколи Васильовича — від Дубровицького виборчого округу № 338, Рівненська область;

ХУНОВА Анатолія Ісмаїловича — від Краснолиманського виборчого округу № 130, Донецька область;

ЦЕЛИХ Юрія Георгійовича — від Новоукраїнського виборчого округу № 233, Кіровоградська область;

ЦИБЕНКА Петра Степановича — від Свердловського виборчого округу № 249, Луганська область;

ЦУШКА Василя Петровича — від Тарутинського виборчого округу № 315, Одеська область;

ЧЕЙПЕША Сергія Івановича — від Виноградівського виборчого округу № 170, Закарпатська область;

ЧЕРВОНІЯ Василя Михайловича — від Дубенського виборчого округу № 335, Рівненська область;

ЧЕРЕНКОВА Олександра Павловича — від Біловодського виборчого округу № 253, Луганська область;

ЧЕРЕПА Валерія Івановича — від Білопільського виборчого округу № 350, Сумська область;

ЧЕРЕПКОВА Володимира Федоровича — від Артемівського міського виборчого округу № 117, Донецька область;

ЧЕРНЯВСЬКОГО Олексія Пилиповича— від Сумського виборчого округу № 353, Сумська область;

ЧЕЧЕТОВА Михайла Васильовича — від Юнокомунарівського виборчого округу № 125, Донецька область;

ЧИВЮКА Миколи Васильовича — від Новобузького виборчого округу № 292, Миколаївська область;

ЧИЖА Івана Сергійовича — від Летичівського виборчого округу № 414, Хмельницька область;

ЧИКАЛА Адама Васильовича — від Бердичівського виборчого округу № 156, Житомирська область;

ЧОБОТА Дмитра Васильовича — від Бродівського виборчого округу № 271, Львівська область;

ЧОРНОВОЛА Вячеслава Максимовича — від Подільського виборчого округу № 357, Тернопільська область;

ЧОРНОУСЕНКА Олега Івановича — від Червонозаводського виборчого округу № 379, Харківська область;

ЧУКМАСОВА Сергія Олександровича — від Петровського виборчого округу № 81, Дніпропетровська область;

ЧУЛАКОВА Євгена Родіоновича — від Васильківського виборчого округу № 99, Дніпропетровська область;

ЧУМАКА Миколи Васильовича — від Бахмацького виборчого округу № 443, Чернігівська область;

ЧУМАЧЕНКА Миколи Івановича — від Ніжинського виборчого округу № 441, Чернігівська область;

ЧУПАХІНА Олександра Михайловича — від Куп'янського виборчого округу № 381, Харківська область;

ЧУРУТИ Михайла Івановича — від Стахановського виборчого округу № 251, Луганська область;

ШАЛАНСЬКОГО Анатолія Миколайовича — від Знам'янського виборчого округу № 226, Кіровоградська область;

ШАМАРИНА Олександра Миколайовича — від Шахтарського виборчого округу № 144, Донецька область;

ШАНДРЮКА Олександра Івановича — від Шевченківського виборчого округу № 266, Львівська область;

ШВИДКОГО Петра Євдокимовича— від Жовківського виборчого округу № 276, Львівська область;

ШЕВЧЕНКА Віталія Федоровича — від Фастівського виборчого округу № 213, Київська область;

ШЕЙКА Петра Володимировича — від Бобровицького виборчого округу № 444, Чернігівська область;

ШЕРЕНІНА Юрія Леонідовича — від Гагарінського виборчого округу № 44, місто Севастополь;

ШЕСТАКОВА Віктора Петровича — від Маріупольського- Орджонікідзевського виборчого округу № 137, Донецька область;

ШЕХОВЦОВА Олексія Дмитровича — від Новокраматорського виборчого округу № 128, Донецька область;

ШИБКА Віталія Яковича — від Самарського виборчого округу № 82, Дніпропетровська область;

ШИШКІНА Віктора Івановича — від Київського виборчого округу № 296, Одеська область;

ШКРАБАКА Павла Ананійовича — від Снігурівського виборчого округу № 293, Миколаївська область;

ШПЕКА Романа Васильовича — від Косівського виборчого округу № 200, Івано-Франківська область;

ЩЕРБАНЯ Володимира Петровича — від Будьоннівського виборчого округу № 107, Донецька область;

ЩЕРБАНЯ Євгена Олександровича — від Волновахського виборчого округу № 148, Донецька область;

ЮРКОВСЬКОГО Віталія Станіславовича — від Конотопського виборчого округу № 346, Сумська область;

ЮХНОВСЬКОГО Ігоря Рафаїловича — від Личаківського виборчого округу № 263, Львівська область;

ЯБЛОНСЬКОГО Валентина Андрійовича — від Кам'янець- Подільського виборчого округу № 407, Хмельницька область;

ЯВОРІВСЬКОГО Володимира Олександровича — від Світловодського виборчого округу № 228, Кіровоградська область;

ЯГОФЕРОВА Анатолія Миколайовича — від Артемівського виборчого округу № 235, Луганська область;

ЯКОВЕНКА Валентина Петровича — від Дунаєвецького виборчого округу № 412, Хмельницька область;

ЯКОВЕНКА Олександра Миколайовича — від Єнакіївського виборчого округу № 124, Донецька область;

ЯРОВЕНКА Володимира Сергійовича — від Барського виборчого округу № 53, Вінницька область;

ЯРОШИНСЬКОГО Богдана Харитоновича— від Гощанського виборчого округу № 337, Рівненська область;

ЯЦЕНКА Володимира Михайловича — від Коростенського виборчого округу № 157, Житомирська область.

2. Народним депутатам України відповідно до законів України «Про вибори народних депутатів України», «Про статус народного депутата України» та «Про назву, структуру і кількісний склад нового парламенту України» оформити свої трудові відносини з Верховною Радою України і розпочати виконання своїх депутатських функцій та повноважень на постійній основі до 1 липня 1994 року.

3. Тимчасовій мандатній комісії здійснити контроль за виконанням пункту 2 цієї Постанови і про результати поінформувати Верховну Раду України до 15 липня 1994 року.

Президія першої сесії Верховної Ради України

м. Київ
12 травня 1994 року

На зв'язку Москва

Вимушене повернення

У кінці минулого тижня спеціальним рейсом російського «Аерофлоту» до Москви прибула група біженців із Ємену — серед них громадяни України. Біля трапа літака в Шереметьєво-2 їх зустрічали співробітники українського посольства в РФ, які подбали про відправку людей на Батьківщину. Страшні слова «евакуація», «біженці» стали для цих людей реальністю.

Кореспондент «Голосу України» мав бесіду з нашими громадянами, які велінням долі були втягнуті у вир громадянської війни в Ємені. Це — рибалки, спеціалісти, що працюють за контрактом у південній та північній частинах країни, але найбільше жінок з дітьми — дружин єменських громадян.

Мирослава Романюк родом із Рівного. У Львівському політехнічному познайомилась із майбутнім своїм чоловіком. У них двоє маленьких дітей. Перші вибухи бомб розбудили сім'ю кілька діб тому в Ходейті — це південна сторона атакувала місцевий аеропорт. Мирослава згадує:

— Вечорами було чути якісь дивні вибухи в районі морського порту, у нашому місті ввели комендантську годину, майже всі чоловіки озброїлись автоматами Калашникова, а буквально два дні тому пролунала стрілянина просто під нашими вікнами.

На евакуації дружини та дітей наполіг чоловік М.Романюк. Вона опинилась на борту російського контейнеровоза «Николай Тихонов» із Санкт-Петербурга. Мирослава продовжила:

— Нас зустріли дуже гостинно. Російські моряки зробили все можливе, щоб налагодити побут дітей та дорослих.

З корабля біженців доставили катером на берег, де на них уже чекали машини Міністерства з надзвичайних ситуацій РФ. Росіяни, які прибули до Ємену, щоб рятувати співвітчизників, діяли спокійно і чітко, не поділяючи людей на своїх і чужих. Тож через декілька годин, з яких дві було проведено на 60-градусній спеці, з аеропорту Джибуті М. Романюк з дітьми вилетіла до Москви.

Інша з більш як десятка евакуйованих громадян України — Лариса Горобець, інженер з Миколаєва. Доля її дуже схожа на долю Романюк: познайомилася з майбутнім чоловіком-єменцем в інституті, весілля, від'їзд до Адена. Там мешкає уже 6 років, неподавно разом з дітьми побувала в Україні. Дорога в евакуацію лежала через табір Французького іноземного легіону у Джибуті. Там провела вона 4 доби разом з біженцями з інших країн.

— Ставлення усіх тих, хто взяв участь у нашій долі, — просто фантастичне, — ділиться жінка враженнями. — Французькі солдати звільнили для нас свої казарми. Нас оберігали, годували, поїли, про нас піклувалися, як тільки могли. Для французьких солдатів не було різниці, хто ти — українка чи китаянка. Головне — що всі ми потрапили у скрутне становище, і люди нам допомогли.

Нині, ледь оговтавшися від тяжких переживань тих днів, наші співвітчизники намагаються зрозуміти: чому ж так несподівано розігралася кривава драма у Ємені? Хто винен у цьому? Відповіді на ці питання, мабуть, дадуть політики та історики. Ми ж можемо констатувати: стараннями людей з різних країн, у першу чергу росіян та французів, громадян України та їхніх дітей врятовано від найгіршого. Зараз вони вже у безпеці.

Валентина ПОПОВА.

У Європейському Союзі домовленостей дотримуються,

хоча деколи і «пригальмовують»...

Угоду про партнерство і співробітництво між Україною та Європейським Союзом буде підписано на острові Корфу під час засідання Європейської Ради на найвищому рівні 24—25 червня. Західні аналітики розцінюють це як значний крок допомоги ЄС нинішньому українському керівництву у проведенні економічних реформ і як успіх української дипломатії. Доброму завершенню дебатів щодо можливостей і дати підписання цього документа, безумовно, сприяв візит до нашої держави заступника голови Комісії ЄС, комісара з зовнішньоекономічних питань сера Леона Бріттена. Знаючи його прихильність до України, приїзду очікували з нетерпінням, бо сподівалися на розв'язання конкретних проблем. Проте дорога до підписання була нелегка, а переговори Л. Бріттена в Києві непрості.

«Грім ударив» під час його переговорів з Л. Кравчуком, коли бесіда підійшла до обговорення можливостей підписання на найвищому рівні Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та Європейським Союзом. Президент Л. Кравчук висловив побажання, щоб ця процедура відбулася якомога скоріше, водночас з уст комісара ЄС прозвучали натяки на те, що дехто в Брюсселі пов'язує це з негайним приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Після переговорів з міністром закордонних справ А.Зленком сер Л. Бріттен заявив, що ЄС ніколи не пов'язував ці два питання, і пообіцяв докласти зусиль, щоб заспокоїти тих, хто висуває такі вимоги. Разом з тим він звернувся до українського керівництва з проханням прискорити процес розгляду ДНЯЗ у парламенті. Глава українського зовнішньополітичного відомства реагував досить жорстко і заявив, що такий поворот несподіваний і з нього можуть скористатися відповідні політичні сили. З його слів стало зрозуміло, що є «третя» сторона, яка знову бажає поставити Україну у важке становище, створити ще раз їй труднощі на міжнародній арені. На думку А. Зленка, нині передовсім важливо реалізовувати Тристоронню україно-американсько-російську заяву щодо ядерної зброї. Варто додати, що можливо дехто в Брюсселі вважав: голова Комісії ЄС має підписувати такий історичний документ з тим, хто буде на вершині влади в Україні в майбутньому.

Більш оптимістичні враження залишила зустріч Л. Бріттена з віце-прем'єром В. Ландиком, міністром економіки Р.Шпеком та іншими членами уряду. Йшлося про те, що Президент Л. Кравчук звернеться до ЄС з листом про надання Україні безплатної допомоги продовольством на суму 200 мільйонів екю для того, щоб наша держава могла частину власної сільськогосподарської продукції продати за валюту, а на виручені гроші придбати засоби захисту рослин. Проте на будь-яку допомогу можна сподіватися, лише виконуючи всі зобов'язання. А як відомо, до 20 квітня Україна мала сплатити ЄС 4,5 мільйона екю. Це проценти за кредит. На жаль, наша держава не тільки не сплатила борг, а й навіть не повідомила до Брюсселя, коли це буде зроблено. Українська сторона пояснювала затримку складним становищем в аграрному секторі, мовляв, нині вже посіяли і готові розраховуватися за борги.

Окрім того Л. Бріттен заявив, що антидемпінг проти України ні в якому разі не може бути застосований з політичних причин. Значну допомогу ЄС також може подати у будівництві двох блоків на Рівненській АЕС. Для цього Київ має погодитися на закриття ЧАЕС. Українські міністри окреслили широке коло питань, за якими нашій країні потрібна технічна і експертна допомога, підкреслили, що з ЄС працювати набагато легше і ефективніше, ніж, скажімо, з Міжнародним валютним фондом.

У стислі строки четвертий раунд переговорів щодо Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС було завершено, а згодом — документ парафовано А. Зленком і Л. Бріттеном **(на знімку)**. Нині важливо, щоб Європейський Союз після його підписання на найвищому рівні погодився на укладення так званої тимчасової угоди, яка дала б змогу вже тепер реалізовувати параграфи основного документа, не чекаючи довготривалої ратифікації усіма членами «дванадцятки».

Тарас ПЕТРІВ.

Наших проблем за нас не розв'яжуть

Є дві протилежні думки про те, виграла чи програла Україна від затримки з вирішенням питання щодо її ядерної «спадщини»

Перша думка досить поширена. Вона базується на тому, що «добре усе те, що добре закінчується», що Україна набула чималої політичної ваги, яка обернеться відповідною допомогою Заходу у проведенні економічних реформ. Але як саме набула? Свідомим політичним зволіканням в умовах внутрішніх економічних труднощів чи тим, що нікуди було дітися в умовах зовнішнього тиску?

Незалежно від відповіді на останнє питання, перш за все тим, що у політиці програний час не завжди некорисний. Треба ж було дати світові можливість уважно придивитися до нової держави. Такий важливий аргумент, як ядерна зброя, і такий фактор, як тривалий час, таку можливість дали. Більше того, розв'язання питання збіглося з кінцем ейфоричного періоду взаємного захоплення між США і Росією. Ніким не передбачені, незалежні й активні політичні дії Росії в напрямку безультимативного врегулювання боснійського конфлікту внесли у ці відносини таку політичну прозорість, що Україна добре виграла. Виграла тому, що США й НАТО у цілому, м'яко кажучи, не дуже сподобалась «неузгоджена самостійність» Росії на політичній арені.

Відразу після успішної зустрічі трьох президентів у Москві відомий американський політолог З. Бжезінський висловив сумнів відносно того, чи є позитивний крок України у напрямі ядерного розброєння кроком, зробленим з її власного бажання, чи не є він наслідком зовнішнього політичного та економічного тиску.

Сумніви З. Бжезінського — сумніви не тільки досвідченого діяча, а й людини, яка бажає Україні успіхів.

Проте є на Заході не менш досвідчені і не менш впливові політичні діячі, які бажають протилежного. Вони хочуть бачити Україну такою державою, якою можна керувати задля досягнення власних політичних та економічних інтересів у Східноєвропейському регіоні.

Тому не можна стверджувати, що не було, немає і не буде тенденцій розіграти «українську карту».

Таким чином, висновок із першої думки відносно того, виграла Україна чи програла від затримки у вирішенні питання ядерного роззброєння, скажемо так, умовно позитивний.

Політичний виграш був би повним за умови, що ми діяли зі своєї ініціативи, а не пливли за течією. Але це не так.

Чи обернеться нажита у такий спосіб політична вага відповідною допомогою у проведенні економічних реформ, залежить від майбутньої виваженості та своєчасності практичних дій України як у внутрішній політиці, так і на міжнародній арені. Україна намагається бути активною на світовому геополітичному просторі. Участь у програмі «Партнерство заради миру» та у миротворчій місії ООН в колишній Югославії, співпраця з Європейським Союзом, діяльність у Раді Безпеки ООН

Точка зору

не лишилися непоміченими.

Ця активність має ґрунтуватися на оперативному вивченні та вдалому прогнозуванні розвитку геополітичного становища на регіональному, європейському та всесвітньому рівнях і, насамперед, через своєчасне формулювання та гідне відстоювання на всіх рівнях своїх національних інтересів.

Своєчасне вироблення та втілення в життя виваженої державної політики в будь-яких умовах з будь-якого питання є найбільш складним і найбільш відповідальним процесом державного керівництва. Цієї якості нашій державі не вистачало й не вистачає досі.

З цього погляду обміркуємо другу думку, згідно з якою Україна від затримки у вирішенні питання з ядерної «спадщини» програла і політично, і економічно.

Політично — тому, що саме відсутність у держави виваженої політики з того чи іншого питання є головною причиною політичної неповаги до неї.

У даному разі, всьому світові було зрозуміло, що в Україні, в умовах її кризового економічного становища та не дуже сприятливих відносин з Росією (як володаря важливих технологічних компонентів технічної експлуатації ядерної зброї) можливим був лише один вихід — позбутися цієї зброї. Причому зробити це без затримки, бо її розташування в Україні чимало коштує і без того занедбаній економіці.

Економічний програш України складається із здійснених витрат на експлуатацію відповідних військ, збитків від не прийнятих економічних рішень та неотриманої допомоги і можливих інвестицій. Економіка не терпить втрачених можливостей.

Виходячи з цього, Україна повинна була не просто своєчасно порушити це питання, а рішуче розіграти велике політичне «шоу» ядерного роззброєння, яке не тільки привернуло б увагу світових політичних та ділових кіл, а й вплинуло б на внутрішнє політичне та економічне становище нашої держави.

Такий крок повів би історію розвитку України зовсім не по тому шляху, по якому ми йдемо зараз.

Так що української «ядерної перемоги» не було і нема. Навпаки, є, точніше, має бути великий біль у тих, хто програв час, за завдану нашій державі велику шкоду.

Останні перетворення на Євразійському континенті призвели до геополітичного розширення НАТО. Кордони Північноатлантичного альянсу поступово просуваються на Схід. Занепокоєні відсутністю політичної стабільності в регіоні колишнього СРСР, країни Центральної та Східної Європи скоро опиняться в рядах альянсу чи принаймні стануть учасниками програми «Партнерство заради миру». Адже вони вбачають у цьому вирішення питання своєї безпеки. Цього ж прагнуть і країни колишнього СРСР, бо бояться політичної нестабільності в Росії та її військ, ще не виведених з їхніх територій.

Віктор МОРОЗ,
доктор технічних наук.

(Далі буде).

ПОПУЛЯРНИЙ СЕЛЯНСЬКИЙ ТЕРМІН «БАРТЕР»

На календарі — двадцяте століття, а на селі владарює первісноо́бщинний лад. Маю на увазі грошово-фінансову сферу. Шкури міняють на мануфактуру. Цукор — на солярку та бензин, зерно — на запчастини... Про гроші тут уже давно забули. Нині в селян популярне слово «бартер». Натуральний обмін.

До голови правління агрофірми «Матюші» Леоніда Новицького ми зайшли разом із головою колгоспу імені Дзержинського Володарсько-Волинського району, що на Житомирщині, Олександром Шевчуком. Він приїхав з пропозицією обміняти насіння кукурудзи на насіння льону, яким багаті житомирці. У діловій розмові двох керівників про гроші навіть не йшлося, бо пропорції обміну вже давно встановив ринок. Приміром, матюшани бензин дістали за цукор у співвідношенні спочатку 1,2:1, потім — 1,5:1, 1,7:1. Зерно, гібридна кукурудза, цукрові буряки — це ті культури, які дають господарству прибуток, які можна обміняти на пальне, техніку, мастило тощо. М'ясо-молочна галузь — збиткова. Невідповідність затрат до закупівельних цін ставить село на коліна. Якщо держава не наведе тут лад, біда буде велика.

Тож цього року матюшани збільшили посіви гібридної кукурудзи — своєрідної валюти господарства. Не обійшлося і без втрат. Довелося підсівати 60 відсотків озимих, вимерзли в основному південні сорти — «донський напівкарлик», а «миронівська-61» — вистояла. Але посівну провели в намічені строки.

На знимку: голова правління агрофірми Леонід Новицький з бригадиром тракторної бригади Миколою Артеменком та механізатором Олександром Батенком на буряковому полі.

Леонід БРОВЧЕНКО.
Фото Дмитра ЗЛОБИНСЬКОГО.
Київська область.

НАШІ КОЛЕГИ ПРОБУЮТЬ СЕБЕ У ПРАВОЗАХИСТІ

Відбулася установча конференція київського регіонального комітету захисту прав людини, співзасновники якої — громадські правозахисники з Києва та області. Як повідомив пресцентр Всеукраїнського комітету захисту прав людини, новоутворена організація ставить за мету насамперед участь у практичному правозахисті, тобто оперативному громадському контролі в разі особливо помітних порушень прав і свобод на території Києва та області. Учасники конференції висловилися за те, щоб ця структура стала згодом складовою Всеукраїнського комітету захисту прав людини і узгоджувала з нею свою діяльність.

Головою київського комітету обрано журналістку Тамару Ященко, заступниками — відомого в області правозахисника, народного депутата України (до речі, також журналіста за фахом) Віталія Шевченка та голову Комітету захисту прав людини Ленінградського району Києва Валентину Кононенко, відповідальним секретарем — співголову асоціації «Справедливість» Аллу Гуменюк.

Тільки рахунки

Баскетбол. Чемпіонат країни. Чоловіки. «Плей-оф». Півфінал. «БІПА-Мода» (Одеса) — «Київ-Баскет» — 101:88, 81:94. «Будівельник» (Київ) — «Шахтар» (Донецьк) — 99:92, 103:80.

Поправка

У публікації Міжнародної Соросівської програми Фонду «Відродження» (газета № 87 від 12.05.94) в кінці шостого абзаца Підпрограми Соросівські Професори слід читати — 3 700 доларів США.

Жовто-блакитні квіти для українських музикантів

Артисти Національної опери України повернулися з гастролей по Європі. Протягом місяця вони виступали у великих містах Швейцарії та Німеччини. На відміну від попередніх гастролей цього разу було репрезентовано симфонічно-хорову програму, до якої увійшли «Олександр Невський» С.Прокоф'єва, «Дзвони» С.Рахманінова, фрагменти з опери «Борис Годунов» М.Мусоргського. А на закінчення слухачам неодмінно дарувалися перлини української музики — увертюра, козацька пісня з опери «Тарас Бульба» М.Лисенка. Під час гастролей були високо оцінені майстерність головного диригента театру Володимира Кожухаря, могутнє звучання хору, в якому зібрані прекрасні голоси, високий професіоналізм оркестрантів. Європа, відкриваючи для себе Україну, пізнає державу високої музичної культури з глибокими традиціями симфонічної та хорової музики. Не випадково захоплені слухачі на знак подяки засипали сцену жовто-блакитними букетами: ці кольори видаються їм вартими поваги.

Наталка ФІЦИЧ,
учениця Українського гуманітарного ліцею.

100 зустрічей з вітчизняним кіномистецтвом

У київському кінотеатрі «Кінопанорама» розпочинається значна подія в культурно-мистецькому житті столиці. 10 травня до 100-річчя від дня народження Олександра Довженка відкрився благодійний показ «Люди і фільми українського кіно». Його організатори й спонсори — Головне управління культури Києва, фірма «Київкіно», національна кіностудія імені О.П.Довженка, СП «Безпека», редакції газет «На екранах України» та «Киевские ведомости» — сподіваються, що 100 зустрічей, які відбуватимуться у «Кінопанорамі» щодня, познайомлять шанувальників українського кіно з кращими кінострічками, провідними майстрами нашого кіномистецтва.

Урочисте відкриття та творча зустріч із заслуженим артистом України Олександром Биструшкіним відбулася 10 травня. Показ розпочався фільмом Івана Миколайчука «Вавілон XX», який був у нашому кіномистецтві справжнім духовним і мистецьким продовжувачем традицій Олександра Довженка. Найближчими днями глядачі зустрінуться з такими фільмами та їхніми творцями: «Кайдашева сім'я», «Карпатське золото», «Два роки над прірвою», «У тій царині небес», «Ати-бати, йшли солдати...», «Астенічний синдром», «Лебедине озеро», «Зона», «РВС» та багатьма іншими.

Галина НЕПОРОЖНЯ.

ГОЛОС України

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУЩКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець. ♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. ♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 325044.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311091.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».